

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫੈਸ ਹਾਉ, ਸੀ. ਐੱਫ. ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਅਭੈ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 197.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (ਆਈਐਲਐਫ ਆਫ 1911)- ਐੱਸ. 80 - ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ
ਚੋਣ ਨਿਯਮ- ਨਿਯਮ 7(ਜੀ)-"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" — ਦਾ ਅਰਥ
ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 80 (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

1964

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911, ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 80(2) ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੰਗ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨੀਪਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ

ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਬਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵੋਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 868 ਵਿੱਚ 25 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਫਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡਿੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਅਤੇ ਡੈਮਪ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਕੇ, ਐਸ. ਥਾਪਰ, ਐਚ.ਐਸ. ਸਾਹਨੀ, ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ। ;

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ—ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾਲਾ ਵਿਖੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਅਪਰੈਲ, 1964 ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ। ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਅਪਰੈਲ, 1964 ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ 12 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਜੋ ਕਿ ਸ: ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਐਮ.

ਇਹ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

^ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ, ਮਾਲਾ ਫੇਡਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਲਾ ਫੇਡ ਸੀ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰੈਲ, 1964 ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸੀ। 892.16 nP., 1961 ਤੋਂ 1964 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੁ. 215.71 ਕੁਝ ਟੀਨ- ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ nP. 1958 ਤੋਂ 1964 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦਾ ry 276.43 nP. 19 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਸ.ਡੀ. ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ-i&x ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 342 "11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਸੀ।

¹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,

* * * * *

* * * * *

—

(ਜੀ) ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ) ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“(1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੱਸਦੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਨੋਟਿਸ, ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਓ, ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ” ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80(2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ., 1961 ਦੇ ਨੰਬਰ 1170, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਦੁਆਰਾ 20 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 (2) ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। 80(2) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਖਾਸ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਸੀ।

(1) ILR (1962) 1 ਪੁੰਜ. 176.

ਇਹ ਨਿਯਮ ਖੁਦ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।^v - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ

ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵੋਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ - ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 80 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 215(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 80(2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਰ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ। ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਨੇ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 80(2) ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਫਾਲਸ਼, ਸੀਜੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਮੁੱਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਟ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 80(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਇਕ-ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ 342.00. ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ * ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਕਿ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।¹

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ